

הדרך למנוע "משכלה ועקרה"

לא תהי' משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך

אמלא

(כ"ג, כ)

יש לבאר פסוק זה בעבודת האדם לקונו:

לפעמים מתעורר האדם באהבה ויראה כלפי הקב"ה, אך אחרי משך זמן נפסקת ההתעוררות ואין לה קיום בעבודתו לקונו, והרי זה בבחינת "משכלה ועקרה", שאין לעבודתו "תולדות" והמשך.

ועל זה אומר הכתוב, שהסיבה לזה היא "בארצך", מלשון רצון - שהאדם מרגיש שביעות רצון והנאה מעבודתו, ומכיון שעובד את הקב"ה רק כפי רצונו והנאתו, לכן אין לזה קיום.

והעצה לזה - "את מספר ימיך אמלא":

כאשר יתבונן האדם ש"ימים יוצרו", שניתן לו מלמעלה מספר מסויים של ימים לחיות בעולם הזה, כדי שינצל כל רגע ורגע למען קיום רצונו יתברך - יגיע להכרה שאין לו פנאי לחשוב על הנאת עצמו ורצונותיו, כי אם אינו מנצל רגע אחד לקיום שליחותו יתברך, אלא למחשבותיו אודות עצמו - הרי הוא מועל ח"ו בשליחותו של הקב"ה שנתן לו רגע זה אך ורק כדי לנצלו בעבודתו יתברך.

וכאשר אינו חושב על הנאת עצמו ורצונותיו, כי אם מנצל כל רגע למילוי שליחותו עלי אדמות - אזי "לא תהי' משכלה ועקרה", ויהי' קיום לעבודתו.